UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

1mò. Captura Christi in horto Gethsemani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-68828

Visual Library

POESEOS SACRÆ

Pars Quarta, In qua Poemate Ascetico Repræſentatur.

1mò. Captura Chriſti in horto Gethſemani.
2dò. Ejus Hieroſolymam ad ſummos Pontifices, itèm
3tiò. Ad Pilatum & Herodem abductio
4tò. Ejusdem ab Herode ad Pilatum ignominioſa remiſſio.
5tò. Chriſti crudelis flagellatio, & ad mortem condemnatio.
6tò. Laborioſa crucis bajulatio.
7mò. Chriſti amariſſima crucifixio.
8vò. Contra eum in cruce pendentem à Judæis eructata blasphematio.
9nò. Ejusdem beatiſſima mors, & exſpiratio.
10mò. Chriſti ex cruce circa veſperum facta depoſitio, & in ſepulchrum glorioſum illatio.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUARTÆ *INDUCTIO PRIMA.*

S. Paulus ad Hebræos Cap. 12.

Per patientiam curramus ad propoſitum nobis certamen, aſpicientes in authorem fidei, & conſummatorem Jeſum qui propoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucem, confuſione contemptâ

S. Matthæus. Cap. 26.

Ecce Judas unus de duodecim venit, & cum eo turba multa, cum gladiis & fuſtibus, miſſi à Principibus Sacerdotum, & Senioribus populi. Qui autem tradidit eum, dedit illis ſignum, dicens: Quemcunque oſculatus fuero, ipſe eſt; tenete eum &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noſter Jeſus Chriſtus in horto Gethſemani prope montem olivarum, à proditore Judâ Iſcariote oſculo, in proditionis teſſeram ab eo Judeis aſſignatam, malitioſiſſimè traditur; & funibus ac catenis vinctus, nocturno tempore, ad evitandum populi tumultum, Hieroſolymam *ad Pontifices & Synagogam deducitur.*

Eſt tua, mi Jeſu, triſtiſſima paſſio magnum
Divinæ pietatis opus, quod debile Mundi
Non capit ingenium: ſolis hoc ſcire dediſti,
Qui ſub mole crucis te puro corde ſequuntur.
Vos igitur compello; meum nolite gravari
Mactè ſequi Dominum: comites vos ille requirit
Trans Cedronis aquas, ubi mons umbroſus olivis
Surgit, triſtitiæ ſpectacula prima daturus.
Ecce venit ſpecioſus amor! ſanctæque relictis
Mœnibus urbis, adeſt; mandato Patris obedit.
Ecce! venit mœrore gravis, tacitúsque revolvit
Eventura ſibi. Poſt longa ſilentia triſtes
Matt. 26.31. Diſcipulos affatus, ait: Vos nocte ſequenti
Omnes turbati, profugi, mera ſcandala paſſi,
Ibitis in diverſa; velut Paſtore perempto
Diſperguntur oves pavidæ: ſed amabo! docenti
Credite; poſt modicum devictâ morte reſurgam,
Inque Galilææ regionem prævius ibo:
Invenietis ibi, quem craſtinus auferet atro
Funere defunctum, redivivo corpore clarum.
Hic triſtis ſermo tetigit præcordia Petri,
Ac animi motus in talia verba reſolvit:
Quamvis aufugiant omnes, omnésque recuſent
Eſſe tui, te ſolus ego, te ſolus & unus
Intrepidâ pietate ſequar! ſed Chriſtus amanter
Reſpondet: Simon, Simon, hâc nocte, priusquam
Nuntius auroræ dederit duo ſigna, Magiſtrum,
Non ſemel aut iterùm, ſed ter, noviſſe negabis.
Magna ſuperveniet vobis tentatio, magnus
Inſolitúsque pavor; nimiùm præſumere noli.
Hæc capit aure Simon ex Chriſti pendulus ore,
Accenſúsque piis facibus, promptiſſimus inquit:
Sim licèt ad mortem tecum rapiendus amaram,
Figen-

Figendúsque cruci, nunquam Te, Chriſte, negabo.
Aſtipulantur ei reliqui, promittere certam
Robuſtámque fidem vanis ſucceſſibus auſi.
His ſub colloquiis, veniunt ad limina villæ
Gethſemani; reliquis illic ſubſiſtere juſſis, Matt. 26.36.
Petrum cum natis Zebedæi triſtis Ieſus
Aſſumpſit, precibúsq; vacans intravit in hortum.
Hic erat in ſacri poſitus radicibus imis
Montis olivarum; triſtis locus, atra doloris
Manſio, curarúmq; domus, quam Chriſtus amoris
Victima, terribili certans cum morte, rigavit
Sanguineo ſudore (ſacro date baſia fundo!
Qui de tam rigido certamine lucra tuliſtis)
Sed vix ingreſſus trepidat, pavet, ardet, & alget
Anxius; ex imo centum ſuſpiria corde
Ducit, & ad Cœlum, ſed inexorabile, transfert.
Vos, ait intuitus comites, ſcitote, quòd usque
Ad mortem triſtis, magnis mœroribus urar.. Matt. 26.38.
Hic trahitote moras, dum paulò longiùs ipſe
Vado precaturus Patrem; conjungite veſtras
Cum precibus votíſque meis. Quibus ergò relictis
In gemitus abit & lacrymas; ùt roscida nubes
In graciles ventis agitata reſolvitur undas.
O Pater! ad cujus volvuntur ſidera nutum,
Machina conſiſtit Mundi, trepidátque cohorrens
Ignibus Infernale chaos: ſunt omnia ſanctis
In manibus contenta tuis; Te Filius orat;
Tantorum jubeas calicem tranſire dolorum:
Non tamen, alme Pater! mea, ſed tua ſola volun-
Fiat; habes ſiquidem de me disponere nato. (tas
Finitis precibus ſurgebat; cúmque, videret,
Diſcipulos mœrore premi, ſomnóque gravari,
Excitat alloquio triſtes, dicítque Simoni:

Non potes, o Simon! mecum vigilare per horam
Et ſervire Deo? quæſo, vigilate ſupernis
Intenti, ne vos gravior tentatio vincat:
Veſtra quidem mihi nota fides, mihi nota volun
Sed caro ſpiritui nimis obluctata reſiſtit. (tas
Poſt hæc emiſſo gemitu, fletúque novato,
Ad pia luſtra redit; Patrem, velùt antè, precatur
A precibus verò rurſum conſurgit, abítque
Inviſum comites; ſed eis nox ſera, ſtupórque
Triſtitiæ, ſomno ſua lumina merſerat alto.
Excitat hos iterum; monitis hortatur iisdem;
In triſtémque locum rediens, ubi ſederat ante
Ut tollat mortis calicem, vel ferrea Cœli
Expediat decreta, Patrem prolixiùs orat.
Hac in triſtitia vehemens meditatio Ieſum
Abripit ecſtatico viſu; gravitérque fatigat
Proditio Iudæ, turpis deſertio fratrum,
Lictores, funes, captura, negatio Petri,
Perverſi teſtes, alapæ, ludibria plebis,
Livor Scribarum, mortis ſententia, ſputum,
Flagra, corona, cruces, clavi, crucifixio, clamor
Blaſphemus populi, ſitis arida, potus aceti,
Militis haſta ferox, & tota tragœdia mortis.
Hæc coràm depicta videns Salvator, atroci
Frangitur aſpectu; ſicut tremefactus ab Auſtro
Concutitur palmes: refugo cor ſanguine preſſum
Siſtitur, & lento languent præcordia motu.
Sed ſævum gratis ſuſcepta redemptio Mundi
Mitigat horrorem; gelidas amor igneus intrat
In fibras, reparâtque novo luctamine nervos.
Luc. 22.44. Hinc cruor ergò poris erumpens omnibus, inſtar
Irriguæ decurrit aquæ, loturus abundè
Humani generis noxas: anguſtia felix!

Felix

Felix mortis agon, per quem proſtratus ab angue
Surrexit redivivus Adam, ſeríque nepotes.
Deficiunt Jeſu vires, dum labitur imber
Purpureus, vultúque cadit; ceu falce reſecti
Hortorum flores, vel frons percuſſa bipenni.
Hac ſub agonali luctâ, delapſus ab alto
Unus de Seraphim, ſpecioſo lumine Cœli — Luc. 22.43.
Circumfuſus, humo Jeſum levat, artubus affert
Robur, & Æthereâ reddit virtute ſalutem:
Quâ confortatus Mundi Salvator, adibat
Diſcipulos dicturus eis, veniſſe cruentum
Tempus, quo caderet peccati victima. Magni
Fertilis hora boni! ſi contrà; in temporis albo
Perdere digna locum. Vix hæc patefecerat, addit:
Ecce venit, qui me Judæis tradet! eamus; — Matt. 26.46.
Surgite Diſcipuli! ſceleratis obvius ibo;
Nondum vox tenues erat hæc diſperſa per auras
Iſcariota vafer, maledictus proditor, Orci
Filius accedit; numeroſo milite cinctus.
Hunc ex Scribarum famulis collegerat, haſtis,
Fuſtibus, & gladiis armatum; qualis in acrem,
Ordinibus certis, deducitur hoſtis arenam.
Perfidus in primâ conſiſtens fronte cohortis,
Dicit: *Ave Rabbi*! Dominóque dat oſcula Iudas;
Præmonitâ turmâ: Quemcunque deoſculor, illi
Injicitote manus; conſtrictum funibus arctè,
Ducite ſolliciti; profugus nè fortè recedat.
Salvator reprobum Iudam compellat: Amice!
Ad quid veniſti? quem tanto milite quæris?
O Iuda! Iuda! me falſa per oſcula tradis?
Cominùs occurrens turmæ, quem quæritis? inquit, — Joan. 18. 5.
Omnia prænoſcens: Ieſum de Nazareth, illi
Attoniti clamant: Ego ſum, reſpondet Ieſus.

Territus hoc dicto Iudas & turba virorum
In terram cecidêre retrò, ceu fulmine tacti:
At ſenſu redeunte, viros interrogat ultrò:
Quem vultis? Ieſum, dicunt; reſpondet, ùt antè,
Jam dixi vobis, ego ſum; dimittite paucos,
Quos mihi junxit amor. Poſt hæc velut impete fa-
In Ieſum fera turba ruit; qui mitior agno (cto,
Excipit inſultum: ſed Petrus acerbior enſem
Stringit, & auriculam celeri demeſſuit ictu
Pontificis ſervo, majora patrare paratus,
Nî motus animi Jeſus prohibendo ſtitiſſet.
Vulnere ſanato, Dominus clementior inquit:
Qui ferro jugulat, ferro jugulandus obibit:
In vanum ſunt iſta Simon; mandata ſuprema
Patris adimplebo; calicem, quem tradidit ille,
Morigerâ pietate bibam pro Patris honore.
Nónne putas, me poſſe Patrem rogitare, ſtatimque
Millia ſpirituum plusquàm duodena deorſum
Mittet? at obſiſtunt Vatum præſagia, Mundo
Danda ſalus; jubet hæc Patris firmata voluntas;
Matt. Ad turbam converſus ait: Latronis adinſtar
26,55. A vobis teneor; gladiis & atrocibus armis
Inſtructi raptatis eum, qui traditus eſſe
Jam dudum voluit (tenerum capientibus agnum
Non opus eſſe putat, tantos laxâſſe leones)
In cathedra docuit, dixit dicenda per urbes;
In Templo, vicis, domibus, ſacra concio plebi
Eſt audita palàm; cur non eſt captus in urbe
Aſpiciente foro? ſed prô dolor! iſta, tremendis
Plena malis, venit veſtris accommoda factis
Hora, tenebrarum non duratura poteſtas.
Tota cohors igitur, mandatum dante Tribuno
In Ieſum furioſa, manus & vincula mittit:

Non

Non ſecùs eſuriens, dum quærit in aëre prædam,
Accipiter teneras avido rapit ore columbas,
Pars tenet una, ligat pars altera, tertia diras
Evomit ore minas, blaſphemat quarta, ſeveris
Quinta ferit pugnis; agmen fremit omne tumultu.
Diſcipuli, dum tanta vident ſpectacula, mœſti Matt. 26.56.
Deſpondent animum; gelidꝰ pavor occupat artus.
Vix ſpes ulla fugæ, niſi nox obſcura dediſſet:
Totus enim ſqualore nigro circumdatus Æther
Sidera nulla dabat: præter fera murmura Cauri
Tetrica funereum reſonabat noctua leſſum.
Hos inter ſtrepitus ſociis timor addidit alas;
Diſperſim fugiunt, latebras ubicunque requirunt.
Hunc oleaſter habet; denſâ latet ille ſub ulmo;
Hic celer in curſu, projectâ ſindone nudus
Eripitur: puduit Simonem magna locutum.
O inſenſati! magnus quos mœror adurit,
Rebus in adverſis ſi fortè recedat amicus.
Ecce, pius Jeſus ſocium reperire fidelem
Ipſe nequit, dum, vah pudor! eſt deſertus ab illis,
Qui Salvatorem pro ſe, Mundíque ſalute,
Ex Patris æterni gremio veniſſe ſciebant.
Solus adeſt Jeſus, ſolus deducitur horto:
O Jeſu! ſolus, manibus poſt terga revinctis,
Huc illuc traheris, per agros, per ſaxa, per undas,
Vix Petrus à longè ſequitur; vix audet adire
Cum turba Solymam; ſub dumis, vepribus, herbis
Inſidias supereſſe timet, ſuſpendit eundo
Sollicitos greſſus, vigiléſque cacuminat aures
Ad folii ſtrepitum, tacitis nè fortè latebris
Fortior, abſciſſam qui Malchi vindicet aurem,
Armiger erumpat. Qualis mutatio, Simon!

Ante

Antè giganteus mortis contemptor ovabas;
Et modò, quis putet hoc! profugus diſcedis are

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUART
INDUCTIO SECUNDA.
S. MARCUS CAP. 14.

Et adduxerunt Jeſum ad ſummum Sacerdotem ; & con
nerunt omnes Sacerdotes , & Scribæ , & ſeniores,
trus autem à longè ſecutus eſt eum, &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noſter Jeſus Chriſtus Hieroſolymæ ad ſu morum Pontificum Annæ & Caiphæ judicia ignominioſè du citur ; & ibidem poſt multa ſibi illata ludibria , falſorum teſti mendacia , truſiones & alapas , etſi innocentiſſimus eſſet, mortis reus condemnatur.

Antè ſumus Dominum, funeſti exordia luctu
Spectatum , peregrè contrito corde ſecuti
Vidimus angores, quibus ille refertus in horto,
Facta fuit manibus reproborum præda : decebi
Ut modò captivum reduces comitemur in urbem
Huc rapitur Ieſus cinctus latus omne catenis.
Fit ſonus in portis ; concurrunt undique cives:
Hic bene de Domino ſentit, malè judicat ille;
In reprobis variant affectus. Iſraël audi!
Stat Deus in medio populi , quem noveris eſſe
Ultorem ſcelerum. Cautè ! nam ſerior ætas
Sentiet hoc facinus, totum fugitura per Orbem.
Joan. O cæci ! Jeſus trahitur captivus ad Annam
18.13. Summi Pontificis ſocerum ; deducitur inde
Matt. Ad Caipham, qui tunc primatum ſedis habebat.
26.57. Hic Judæorum Magnatibus antè cruentum
Joan. Illud conſilium ſuggeſſerat: Expedit unum
18.14. Pro nobis populòque mori. Convenerat illuc
Pontificum, Procerum, Phariſæorúmque ſenatus

Exſp-